

ogsaa er blevet antydet fra flere Sider, og jeg skal selvfølgelig forsyne dette Udvalg med alle de Oplysninger, som det staar i min Magt at skaffe indenfor en rimelig Frist. Jeg kan kun slutte med at takke det ærede Thing for den Modtagelse, som Lovforslaget har faaet, og som hos mig har vaakt Haabet om, at man maatte kunne komme til Enighed om at faae det fremmet.

J. Pedersen: Det er blot en ganske kort Henstilling til det eventuelle Udvalg, som jeg vil tillade mig at gjøre. Jeg finder Anledning til endnu stærkere end det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Hauerslev) har gjort det, at henlede Opmærksomheden paa den, som det forekommer mig, høist uhenigtsmæssige Form for Lovgivningsvirksomhed, vi her ere inde paa. Derjom dette Forslag bliver til Lov, faae vi egentlig tre Love om dette Emne. Vi have den gamle Lov fra 1861 og denne nye Lov her, der giver til Slutning Justitsministeren Bemyndigelse til at sammenkrive disse to Love til en tredie Lov, som altsaa egentlig nærmest bliver den, vi skulle rette os efter. Men hvorfor skulle vi have tre saadanne Love om det samme Emne, da det kun kan være skikket til at vække Forvirring og Tvivl om, hvad der egentlig gælder, og hvad der ikke gælder? Det forekommer mig ogsaa at være baade uhenigtsmæssigt og urigtigt at lade den ærede Justitsminister skrive den endelige Lov, i Stedet for at det skal være Krigsdagen, der skriver den. Da nu imidlertid Sagen er kommen til os under denne Form, vil jeg henstille til det eventuelle Udvalg, om det ikke kunde tage sig det Arbejde paa at føie disse forskellige Bestemmelser sammen med den tidligere Lov, saaledes at man kun fik een Lov om dette Emne, og Intet i den Henseende kunde være Gjenstand for Tvivl, og jeg vilde gjerne henstille til det samme ærede Udvalg, om det ikke vilde have Opmærksomheden henvendt paa, at Loven blev skreven i et nogenlunde taaleligt Dansk. Det er aldeles ikke Tilfældet med det Forslag, som foresliger her. Det er ikke blot tungt i sin Form — det er Tilfældet overalt, saaledes er Lovsproget nu engang i vore Dage, og man kan vel ikke benytte Andet — men det er tillige ikke saa sjældent temmelig uklart, og det var dog rart at komme lidt tilbage til den Fordring, som man stillede allerede i gamle Dage, at Lovene skulde være klare, for at man kunde vide, hvad de sige. Jeg skal blot gjøre opmærksom paa et Par enkelte Exempler. Der er saaledes § 4, hvor det bestemmes, hvorledes Gulvet skal være foran Komfurer og Kaminer. Der

hedder det nemlig, at Gulvet foran Komfurer og Kaminer i disse hele Udstrækning skal bestaa af eller være belagt med uantændelig Materiale i en Bredde af 12 Tommer, og saa føies der til: „samt foran Kaffelovnsdøre og 6 Tommer til hver Side af disse i en aftagende Bredde af 12 Tommer foran Døren“. Man maa indrømme, at der ikke skal nogen stor Fantasi til at forstaa, hvordan en Kaffelovnsplade skal se ud, men man kan gjerne læse dette flere Gange, før man kan forstaa, hvordan den her skal se ud. Der er et endnu mere grelt Exempel, som jeg skal henlede Opmærksomheden paa. Det er det tredie Stykke sidste Punktum i § 5, hvor der nævnes, i hvilke Bygninger det skal være tilladt at anvende de saakaldte russiske Skorstene. Der hedder det, „at i disse Bygninger er det tilladt at anbringe de saakaldte snevre Skorstene, dog kun til Afledning af Røg fra Rjøkkenildsteder, Kaffelovn og Kaminer“, og saa fortsættes der „men disse, der kun maa bygges o. s. v.“ Sprogligt gaar „disse“ paa Kaminer, men det er ikke Kaminerne, der sigtes til, men Skorstenene, det er altsaa aldeles feilagtigt. Saa staar der, at de „kun maa bygges som Rektangel eller Cirkel“. Det er der ingen Mening i at bygge en Skorsten som Rektangel eller Cirkel. Meningen er naturligvis rektangulært eller cirkelrunt, men hvorfor saa ikke sige det? Saa tilføies der i næste Linie, at de „skulle da helt igjennem have det samme Gjennemnit af mindst 9 Tommer i den kvadratiske Side“. Hvad er den kvadratiske Side i en Skorsten, der er bygget rektangulært? Det er dog saa uklart, at det maatte kunne undgaaes og ved nogen Anstrengelse maatte vi kunne faae Meningen udtrykt paa en noget klarere Maade.

Justitsministeren (Mellermann):

Jeg skal blot bemærke til dette, at det er ganske vist, at det kan have sin Nytte at have Bestemmelserne samlet og det hele kodificeret paa eet Sted, men det, der taler for at forelægge Lovforslaget i denne Form, og Grunden til, at man har valgt den, det er, at det derved fremstilles klart, hvilke Forandringer man vil have i den nu bestaaende Lov, hvorimod det, naar det h.e.e sammenarbejdes, vil blive temmelig vanskeligt at faae gjort Rede for det. Naar det derimod forelægges paa denne Maade, saa er det klart, hvad man ønsker at indføre.

J. Pedersen: Jeg skal dertil gjøre den Bemærkning, at jeg tror, det er en rimelig Fordring til Lovgivningsmagten, at den paatager sig det Arbejde,